

סקירה כללית

תוכן העניינים

מעבר הגבול ברפיח נותר סגור במרבית הזמן, זה החודש השישי ברציפות.....	2
סקירה כללית על שיפוץ בתי הספר בעזה ובנייתם מחדש.....	6
מחסור בחומרי בניין ובמימון מעכב את שיקומם של מתקני בריאות בעזה.....	7
מיזמי בנייה מתמשכים של סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם (אונר"א) מספקים הזדמנויות תעסוקה חיוניות בתוך הקשר של כלכלה מדוכאת.....	8
120 אלף בני אדם ברחבי עזה מנותקים מרשת המים בשל נזקי מלחמה שטרם תוקנו.....	9
התקדמות נוספת בתוכנית להעברת קהילות רועים בשטח C.....	10
ידידה בתקריאות אלימות מתנחלים מאז תחילת 2015; עלייה במספר העצים שהושחתו.....	13

החודש מפנה גיליון המעקב ההומניטרי זרקור אל התוכניות המתמשכות של ישראל ל"העברה" של כ-7,000 בדואים פלסטינים במרכז הגדה המערבית, ושל כ-170 נוספים בדרום נפת חברון, יחד עם מכלול הנהגים המתמשכים הדוחק את רגליהם של בני קהילות פגיעות וחלשות אלה. נהגים אלה כוללים מתן צווי הריסה בנימוק של היעדר היתרי בנייה, בנוסף על תפיסת תשתית בסיסית כמו פאנלים סולאריים. רוב הקהילות הרלבנטיות ממוקמות ממזרח לירושלים, בשטח שהוקצה להרחבת התנחלויות. מזכ"ל האו"ם התייחס לגורם זה, ואף ציין כי "הבדואים והרועים

דגשים מרכזיים

- מעבר רפיח היה סגור כל חודש אפריל ובשנת 2015 היה פתוח במשך חמישה ימים בלבד; הדבר פוגע במיוחד במטופלים רפואיים בעזה.
- מחסור בחומרי בניין ובמימון מעכב את התקדמות תיקוני המקיים למתקני רפואה ובריאות בעזה.
- תוכניות ל"העברה" של קהילות רועים פלסטיניות במרכז הגדה המערבית ובדרומה מתקדמות, ומצטרפות לצווי הריסה ותפיסה של תשתית חיונית.

מצויים בסכנת העברה בכפייה, [המהווה] הפרה חמורה של אמנת ג'נבה הרביעית, וכן הפרות מרובות של זכויות אדם.¹

המצב ההומניטרי בעזה נותר כבי רע. מעבר רפיח, הנתון לשליטת מצרים, נותר סגור בכל חודש אפריל ומתחילת 2015 ועד עתה נפתח לחמישה ימים בלבד; הדבר פוגע

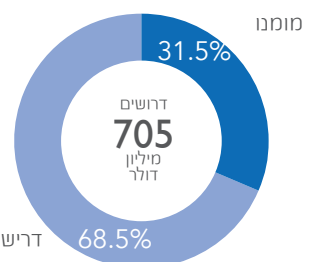
נתונים לחודש אפריל 2015

5	אזרחים פלסטינים שנהרגו (כתוצאה ישירה של הסכסוך)
223	אזרחים פלסטינים שנפצעו (כתוצאה ישירה של הסכסוך)
23	מבנים שנהרסו בגדה המערבית
25	בני אדם שנעקרו בגדה המערבית

תוכנית המענה האסטרטגית 2015

705 מיליון דרושים (דולר ארה"ב)

31.5% מומנו

דרושות שלא נענו

צילום: משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים

עזבאל מחלין אלמל

www.ochaopt.org

משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים בשטח הפלסטיני הכבוש

ת.ד. 38712, ירושלים המזרחית 9138602 | טל: +972 (0)2 582 9962 | פקס: +972 (0)2 582 5841 | ochaopt@un.org

תיאום מציל חיים

באנשים הנזקקים לטיפול רפואי. אך שבחודשים האחרונים חל גידול משמעותי במספר היוצאים את עזה דרך מעבר ארז עם ישראל, לא היה בכך כדי לאזן את הצמצום הדרסטי במספר העוברים במעבר רפיח.

כעת, קרוב לשנה מאז ההסלמה החריפה במעשי האיבה בעזה, מתמקדת הראשונה בסדרת כתבות מתוכננות בפגיעה המתמשכת שגורמים ההרס והנזק לתשתית בריאות, חינוך, מים ושפכים. רוב מתקני החינוך שניזוקו תוקנו אמנם, או שהתיקונים בהם עדיין מתבצעים, אך שיקומם של שישה בתי ספר ו-11 גני ילדים ממשלתיים ופרטיים שנהרסו כליל טרם החל. בדומה לכך, אף שהתיקונים במתקני רפואה שניזוקו אכן התקדמו, שיקומם של שבעה בתי חולים ו-12 מרפאות של משרד הבריאות הואט או נעצר לחלוטין, משום שחומרי בניין אינם זמינים. המנגנון לשיקום עזה, המאפשר אמנם תיקונים בקצב גובר, הוקם כאמצעי זמני בכדי לאפשר את הכנסתם של חומרי בניין בתקופה שמיד לאחר הסכסוך, ואינו מהווה תחליף להסרת כל הסגרים על עזה.

בדוח שהתפרסם לאחרונה פירט הבנק העולמי כיצד נפגעה כלכלת עזה מן הזעזועים האחרונים, ובעיקר מעשי האיבה בקיץ האחרון והסגירה ההדרגתית של מנהרות ההברחה - בעבר מהפעילויות הכלכליות העיקריות בעזה - על ידי הרשויות המצריות מאז אמצע 2013. התוצר המקומי הגולמי (תמ"ג) בעזה התכווץ ב-2014 ב-15%, וההכנסה הריאלית לנפש נמוכה כיום ב-31% מכפי שהייתה לפני עשרים שנה. ברבעון האחרון של 2014 הגיע שיעור האבטלה ל-43%, "קרוב לוודאי הגבוה ביותר בעולם". מדאיגה במיוחד האבטלה בקרב צעירים בעזה, שנסקה בסוף 2014 ליותר מ-60%. עם זאת, הבנק העולמי מזדיר שנתונים סטטיסטיים אלה "אינם מצליחים לתאר כהלכה את הסבל שסובלים תושבי עזה בשל זמינות לקויה של חשמל ומים/ביו, טראומה פסיכולוגית הנובעת מן המלחמה, תנועה מוגבלת והשפעות שליליות אחרות של מלחמות ושל המצור."²

את ממדי הסבל ברמה האישית הדגיש גם המתאם המיוחד החדש מטעם האו"ם, מר ניקולאי מלדנוב, לאחר ביקורו הראשון בעזה. בתדרוך שקיים במועצת הביטחון הצהיר מר מלדנוב כי "איש אינו יכול להישאר אדיש לנוכח היקף ההרס, איטיות השיקום, והצרכים העצומים בתחום שיקום החיים והמחייה. עזה נואשת, ועזה זועמת. צו מוסרי והומניטרי ברור מורה, לא רק לאומות המאוחדות ולרשויות הפלסטיניות, למנוע את קריסתה של עזה." מלדנוב חזר ואמר כי "בסופו של דבר, מטרת האו"ם בעזה היא הסרת כל הסגרים, במסגרת החלטה 1860 של מועצת הביטחון."³

התוצר המקומי הגולמי (תמ"ג) בעזה התכווץ ב-15%, וההכנסה הריאלית לנפש נמוכה כעת ב-31% מכפי שהיה לפני עשרים שנה

מעבר הגבול בריח נותר סגור במרבית הזמן, זה החודש השישי ברציפות

הסגר הממושך פוגע במיוחד בזקוקים לטיפול רפואי

מעבר רפיח בין רצועת עזה למצרים נותר סגור בכל חודש אפריל. להערכת רשות הגבול והמעברים בעזה, יותר מ-30 אלף בני אדם הרשומים כמקרים הומניטריים כלולים ברשימת המתנה, בהם בני אדם המבקשים לצאת לטיפול רפואי או ללימודים בחו"ל.

בשנים האחרונות, בשל הגבלות ממושכות המיושמות במעבר ארז שבשליטת ישראל במסגרת המצור, הפך מעבר רפיח לנקודת היציאה העיקרית של פלסטינים מעזה לעולם

החיצון. עם זאת, מיוני 2013 ואילך הטילו הרשויות המצריות הגבלות חמורות בהקשר של אי־ודאות מדינית ומבצעים צבאיים בצפון סיני.

במחצית השנייה של 2013 היה המעבר סגור במשך 97 ימים בסך הכול, לעומת חמישה ימים במחצית הראשונה של השנה; מספר הפלסטינים שעברו בו ירד ב־28% לעומת 2012. ב־2014 היה המעבר פתוח 158 ימים בלבד, וכחות מ־100 אלף בני אדם חצו אותו. לאחר מתקפה בחצי סיני ב־24 באוקטובר 2014, שבה נהרגו שלושים אנשי צבא מצרים, נסגר מעבר רפיח ליתר השנה, למעט מספר פעמים שבהן נפתח באופן חריג. ב־2015, עד סוף אפריל, נפתח מעבר רפיח במשך חמישה ימים בלבד, ורק כ־5,000 בני אדם עברו בו.

סגירת מעבר רפיח היא מכשול עצום בפני מטופלים תושבי עזה הזקוקים לעבור למצרים

עבור פלסטינים רבים ברצועת עזה גישה לבתי חולים במצרים יכולה להיות שאלה של חיים ומוות, כשוטו כמשמעו. היא חיונית למטופלים שאינם יכולים לקבל טיפול בעזה ואשר מנועים או אינם זכאים לגישה למתקני בריאות בישראל או בגדה המערבית דרך מעבר ארז, רבים מהם מטופלים הזקוקים לטיפולים מצילי חיים.⁴ בניתוח של 504 ההפניות של משרד הבריאות לטיפולים במצרים, מינואר עד אפריל 2015, מצא ארגון הבריאות העולמי

מעבר רפיח

מעבר רפיח הוקם ב־1982, אחרי נסיגת ישראל מחצי האי סיני שבמצרים. עד שישאל השלימה את הנסיגה החד־צדדית שלה מעזה, בספטמבר 2005, נוהל המעבר על ידי רשות המעברים הישראלית. בנובמבר 2005 הועברה השליטה במעבר לידי הרשות הפלסטינית, ואז הוקם כוח המשימה של האיחוד האירופי לסיוע בגבולות (EUBAM), שנועד לעקוב אחר פעולת המעבר כחלק מהסכם המעברים (AMA) בין ישראל לרשות הפלסטינית, שהושג בתיווך ארה"ב.

ביוני 2006, בעקבות חטיפת החייל הישראלי גלעד שליט, החל מעבר רפיח לפעול באופן בלתי סדיר. ביוני 2007, לאחר השתלטות החמאס על רצועת עזה, השעה כוח המשימה לסיוע בגבולות את פעילותו ברפיח, אך שהמעבר המשיך להיפתח יומיים או שלושה בחודש, פתיחות מתוכננות אם כי לא סדירות שנועדו לאפשר מעבר מוגבל של הולכי רגל פלסטינים (ראו תרשים). ביוני 2010, בעקבות המתקפה הישראלית על המשט לעזה, שבו הרשויות המצריות ופתחו את המעבר באופן סדיר יותר, בשני הכיוונים, וכן התירו את הכנסתו של סיוע הומניטרי לעזה דרך המעבר. בשלוש השנים שלאחר מכן גדל בהדרגה מספר הפלסטינים שעברו במעבר, כשבשנת 2012, שבה היה מעבר רפיח פתוח 312 ימים בסך הכול, עברו בו בשני הכיוונים כמעט 420 אלף איש. מגמה זו נמשכה בששת החודשים הראשונים של 2013, שבהם עברו בו מדי חודש 40 אלף איש (בשני הכיוונים).

ב־2015, עד סוף אפריל, נפתח מעבר רפיח במשך חמישה ימים בלבד, ורק כ־5,000 בני אדם עברו בו

מאמר זה נמסר על ידי ארגון הבריאות העולמי

מוחמד מאדי יום לפני מותו, 4 במאי (מתוך וידאו של "וטן").

מוחמד מאדי, בן ה־36, חי עם רעייתו וארבעת ילדיו ברפיח. באביב 2014 עזב את עבודתו כנהג, משום שחלה והחל לאבד ממשקלו. במשך חודשים הלך מוחמד למספר רופאים, עד שלבסוף אבחן אצלו המטולוג בבית החולים שיפא לימפומת הודג'קין. הוא נזקק לטיפולים כימותרפיים, טיפולים בקרינה וסריקת PET, שאינם זמינים בעזה. מחלקת ההכניות לטיפול חו"ל במשרד הבריאות הפנתה את

מוחמד לטיפול מתקדם בבית חולים ישראלי. כשהגיש בקשה להיתר נסיעה אל מחוץ לעזה, סירבו הרשויות הישראליות לבקשה בנימוק שאי לו תעודת זהות ישראלית.

מוחמד נכנס לרצועת עזה ממצרים בשנת 2000, עם היתר מבקר ישראלי, נישא והגיש בקשה לאיחוד משפחות, אך זו מעולם לא אושרה. משרד הקישור המחוזי יעץ למוחמד לשנות את יעד ההפניה שלו למצרים, אבל עם סגירתו של מעבר רפיח היו הסיכויים להגיע למצרים קלושים. מוחמד ערער, באמצעות המרכז הכלסטיני לזכויות האדם בעזה, אך נאמר לו שבקשה כזו יכולה להימשך חודשים אחדים ועלולה להתברר ככזב זמן.

מצבו של מוחמד הידרדר, ובשבוע האחרון לחייו שהה בבית החולים נגיאר שברפיח, כשאינו מסוגל לזוז, בעוד משפחתו ממתינה לפתיחת הגבול, עד למותו ב־4 במאי.

כי הסיבות העיקריות להפניות לטיפול חו"ל היו רפואה גרעינית (15%), ניתוח אורתופדי (11%), נירוקירורגיה (9%) וניתוחי עיניים (9%). עם זאת, רק 42 מטופלים תועדו כמי שעברו במסוף רפיח בארבעת החודשים הראשונים של 2015, לעומת 12,594 מטופלים עזתיים שתועדו ברבע הראשון של 2013, לפני החלת ההגבלות ביולי 2013.

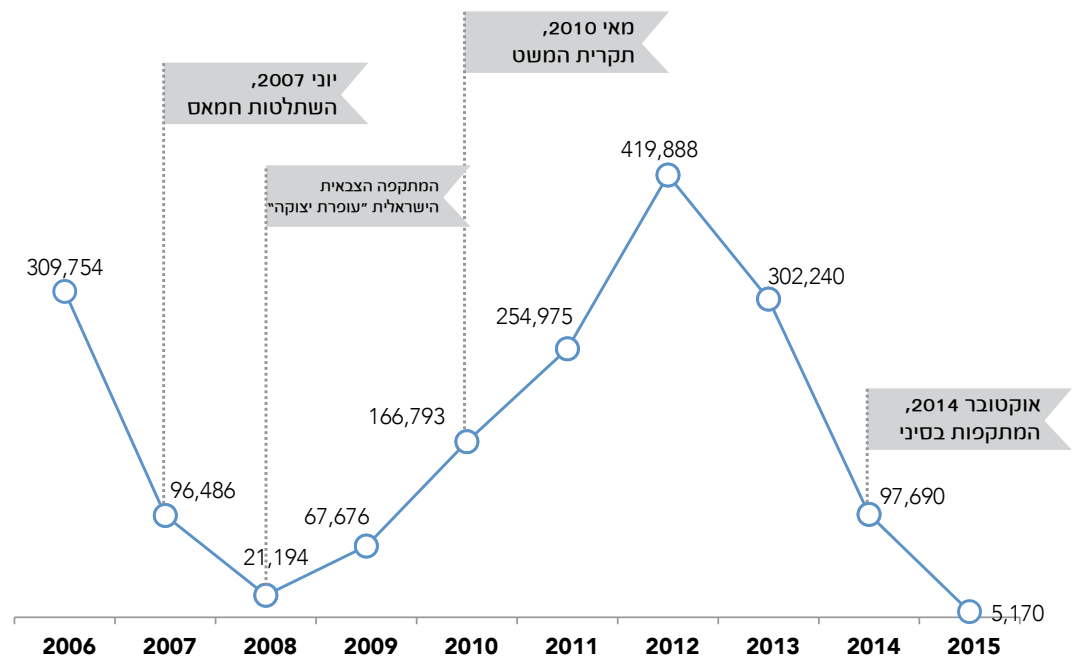
משרד התיאום והקישור (מת"ק) של משרד הבריאות דיווח כי מטופלים שאינם מחזיקים בתעודת זהות ישראלית נתקלים לאחרונה בקשיי גישה חמורים. לרבים מתושבי עזה קשרים הדוקים עם קרובי משפחה במצרים, ולעתים קרובות הם באים אתם בקשרי נישואין. עם זאת, הטיפול הישראלי בבקשות לאיחוד משפחות בין תושבי עזה לכני/בנות זוגם הלא עזתיים נעצר כעמים אחדות מאז 1993, ופסק לחלוטין אחרי מעשי האיבה ב־2008/2009. על פי הערכות, 35 אלף בני אדם מחכים לתעודות זהות שיתירו להם לצאת את עזה.

ירידה גם בתנועת סחורות דרך רפיח

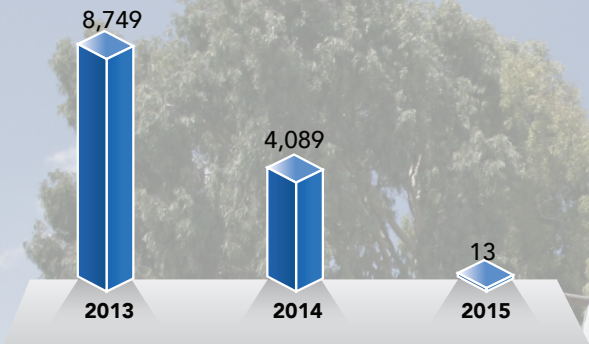
מינואר 2013 עד יוני 2014 הורשו מדי חודש 713 מטענים בממוצע, בעיקר חומרי בניין למיזמי תשתית קטאריים וציוד סיוע, לעבור במעבר רפיח אל תוך עזה. אחרי 3 ביוני וביתרת 2014 לא הורשתה הכנסתם של מטענים כלשהם לעזה דרך רפיח, ומגמה זו נמשכה גם ב־2015. עד סוף אפריל הוכנסו רק 13 מטענים ובהם ציוד סיוע, אף שכמות מסוימת של סיוע הוטתה והוכנסה דרך המעבר שבשליטת ישראל.

מספר העוברים במעבר רפיח

מספר מטעני הסחורות שהוכנסו דרך רפיח

צילום: משרד האיים לתנאים עיניים ומספרים

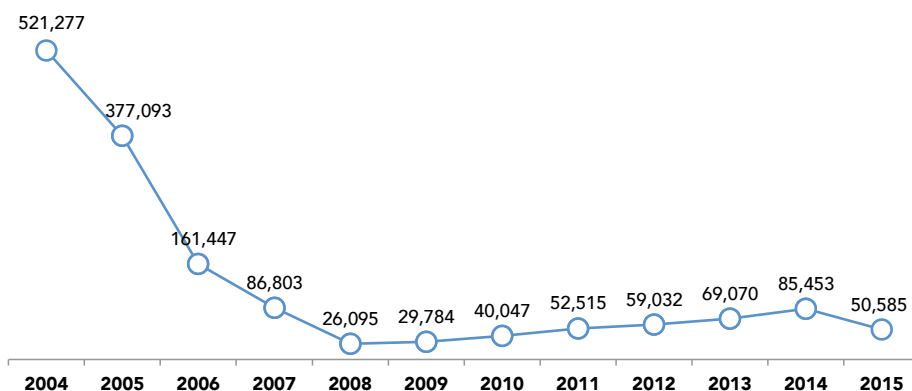
מעבר רפיח

עלייה במספר העוברים במעבר ארז

בחודשים האחרונים נצפתה עלייה במספר היוצאים את עזה דרך מעבר ארז עם ישראל. מאז תחילת 2015 עברו במעבר ארז אל ישראל מדי חודש 12,600 בני אדם בממוצע, עלייה של כמעט 78% מהממוצע החודשי שתועד בשנת 2014 - 7,120. עם זאת, עלייה זו אינה מאזנת את הצמצום הדרסטי הכולל במספר העוברים במעבר רפיח, ועדיין נמוכה ב־30% ממספר בני האדם שעברו במעבר ארז מדי חודש בשנת 2004.

מספר העוברים במעבר ארז עם ישראל

מאמר זה נמסר על ידי כוח המשימה לענייני חינוך

סקירה כללית על שיפוץ בתי הספר בעזה ובנייתם מחדש

בין 7 ביולי ל־26 באוגוסט פקדה את רצועת עזה ההסלמה הקטלנית ביותר במעשי האיבה מאז תחילת הכיבוש הישראלי ב־1967. לדברי כוח המשימה לענייני הגנה, בפרק זמן זה נהרגו 2,200 פלסטינים בסך הכול, בהם כמעט 1,500 אזרחים. בשיאם של מעשי האיבה נעקרו כחצי מיליון בני אדם מבתיהם, וכ־100 אלף נותרו חסרי דיור. תשתיות ציבוריות, בהן מוסדות חינוך ובריאות ומתקני מים ותברואה, ספגו נזקים כבדים. לקראת יום השנה לפרוץ מעשי האיבה יפרסם משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים שורת מאמרים, במסגרת המעקב ההומניטרי, שידישו את הפגיעה ההומניטרית המתמשכת.

במהלך 51 ימי המלחמה בעזה גרמו תקיפות אוויריות וחדירות קרקעיות לנזקים נרחבים במערכת החינוך. שישה בתי ספר, 11 גני ילדים ושלושה מוסדות להשכלה גבוהה ממשלתיים ופרטיים נהרסו כליל. כ־450 מתקני חינוך (176 בתי ספר ממשלתיים ופרטיים, 263 גני ילדים פרטיים ו־11 מוסדות להשכלה גבוהה) ניזוקו באופן קל, חלקי, כבד או כבד מאוד, שבעטיו נמנעה מילדים גישה לחינוך איכותי ולסביבת למידה בטוחה. כמו כן, ניזוקו גם 83 בתי ספר של סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם (אונר"א), שכולם תוקנו.

שמונה חודשים מאז מעשי האיבה הובטח מימון לכל בתי הספר הממשלתיים שמשרד החינוך וההשכלה הגבוהה דיווח כי ניזוקו במהלך הסכסוך ב־2014, ועד עתה תוקנו 160 מתוכם. עם זאת, באף אחד מבתי הספר הממשלתיים והפרטיים שנהרסו כליל טרם החלה הבנייה.

בנוסף, 74 גני ילדים שניזוקו קלות שופצו על ידי ארגונים שותפים לכוח המשימה לענייני חינוך. העבודה על 74 גני ילדים נוספים נמצאת בשלבי ביצוע או תכנון. ל־115 גני הילדים הנותרים, וכן ל־11 גני ילדים שנהרסו כליל, עדיין דרוש מימון. מימון עבור מוסדות להשכלה גבוהה שנהרסו הושג באמצעות תוכנית הפיתוח של האו"ם, והשיפוצים במוסדות שניזוקו קלות כבר החלו.

מחסור בחומרי בניין ובמימון מעכב את שיקומם של מתקני בריאות בעזה

בשל מחסור בחומרי בניין בעזה וחוסרי מימון, בשמונת החודשים מאז העימות בן 51 הימים בעזה בקיץ 2014 חלה התקדמות מתונה בלבד בשיפוצם ושיקומם של מתקני בריאות שניזוקו במהלכו.

על פי אומדן הצרכים המפורט ואסטרטגיית השיקום עבור תת־מגזר הבריאות, במהלך הסכסוך נהרסו 13 מבני בריאות השייכים לספקים ציבוריים ופרטיים בתחום הבריאות, ו־104 ניזוקו, בסך הכול עשרים בתי חולים, 57 מרפאות, 29 בתי מרקחת, שבע תחנות אמבולנסים ומעבדות וארבעה מחסני תרופות. על פי הערכות, עלות התיקון, חידוש המלאי ובמקרים מסוימים הבנייה מחדש עומדת על 24 מיליון דולר, סכום שאינו כולל הפסדים כלכליים אחרים והוצאות פיתוח.

על פי אומדן הנזקים של תוכנית הפיתוח של האו"ם / ארגון הבריאות העולמי / משרד הבריאות, לתשעה בתי חולים ול־44 מרפאות ראשוניות של משרד הבריאות, ספק הבריאות העיקרי בעזה, נגרמה מידה כזו או אחרת של נזק חומרי, הנע מנזק קל להרס מוחלט. עלות שיקומם של המתקנים למצבם ערב ההסלמה היא 6.32 מיליון דולר. תשעה תורמים תרמו כספים לתיקונים ולעבודות הפיתוח של כל תשעת בתי החולים שניזוקו, ול־36 מ־44 המרפאות שניזוקו, לרבות בנייתן מחדש של חמש מרפאות שנהרסו כליל.

עם זאת, השיקום ועבודת הפיתוח החדשה בשבעה מבתי החולים של

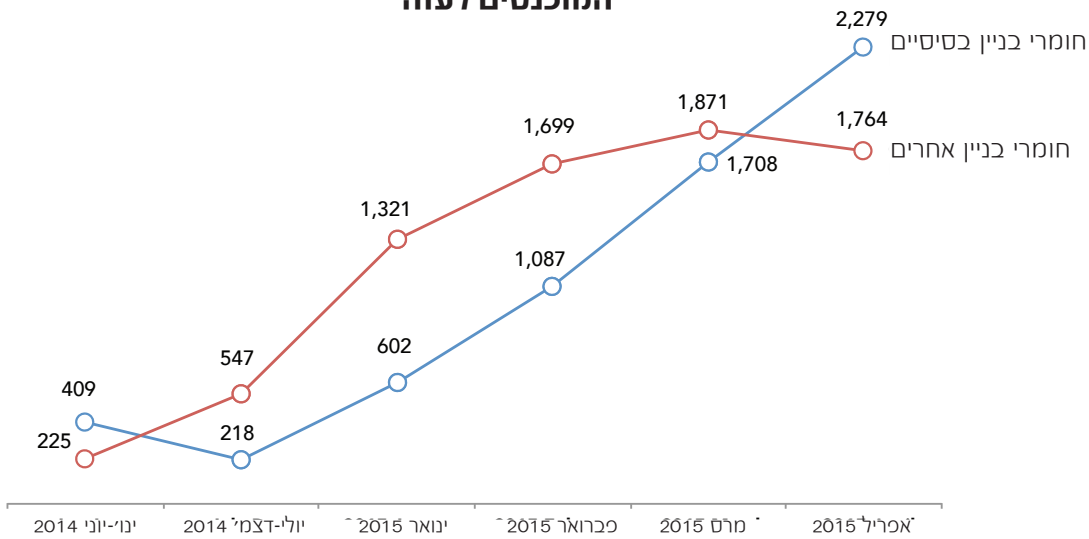

אליפוח'ארי, מרפאה של משרד הבריאות המשרתת קהילה ענייה במזרח ח'אן יונס, עדיין ממתינה לתורם.

מאמר זה נמסר על ידי ארגון הבריאות העולמי

השיקום והשיפוץ של מתקני בריאות שניזוקו במהלך הסכסוך מתקדמים בקצב מתון בלבד, בשל המחסור בחומרי בניין בעזה וחוסרי מימון.

חומרי בניין בסיסיים בהשוואה לחומרי בניין אחרים (במספר מטענים) המוכנסים לעזה

משרד הבריאות הואטה או נעצרה כליל בשל אי-יציבותם של חומרי בניין. בבתי החולים שיפא, בית חנון, דורה, אל-אקצא ונג'אר החלו עבודות השיקום, במימון הצלב האדום הבינלאומי ובעלות של 1.4 מיליון דולר, אבל העבודות פסקו בשל המחסור בחומרים. עבודות הבנייה בבתי החולים שיפא, נאצר ובית החולים לרפואת ילדים, הממומנות על ידי ירדן, הבנק האסלאמי לפיתוח, מלזיה, תוכנית הפיתוח של האו"ם ותרומות מקומיות, ואשר נועדו לבנות יחידות ילודים, מעבדות ומחלקת רפואה דחופה (מיון), הופסקו גם הן עד לקבלת חומרי בניין.

מאמר זה נמסר על ידי אונר"א

העבודה ב-25 מרפאות של משרד הבריאות הושלמה, אבל 12 מרפאות מתמודדות עם בעיות הנובעות מאי-יציבותם של חומרי בניין, ושבע מרפאות של משרד הבריאות עדיין זקוקות למימון לכיסוי תיקונים. עדיין דרוש מימון לכיסוי אספקה נאותה של תרופות (14 מיליון דולר), ציוד רפואי (8.5 מיליון דולר), חלפים (1 מיליון דולר) ועלויות דלק (1 מיליון דולר) לשנה.

מיזמי בנייה מתמשכים של סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם (אונר"א) מספקים הזדמנויות תעסוקה חיוניות בתוך הקשר של כלכלה מדוכאת

בנוסף על מאמצי שיקום ושיפוץ מוקדמים בעזה, ממשיכים גורמים הומניטריים ליישם מיזמי בנייה ותשתית שאינם קשורים לסכסוך האחרון. אונר"א בונה בתי ספר ומרפאות בריאות כחלק מפעילותה המתמשכת למתן סיוע ושירות לכליטים פלסטיניים ברצועת עזה. השווי הכולל של מיזמי התשתיות של אונר"א שאושרו על ידי מתאם פעולות הממשלה בשטחים (מתכ"ש) מאז מאי 2014⁵ הוא 194.4 מיליון דולר - נתון שאינו כולל תיקון מחסרים ובנייה (מחדש) לאחר הסכסוך במסגרת המנגנון לשיקום עזה.⁶ לאחרונה השלימה אונר"א את בנייתם של שני בתי ספר ברכיח ובחיאן יונס, בחלקה הדרומי של עזה. ברכיח הוחלף בפברואר בית ספר קיים וקטן במבנה חדש ובו 32 כיתות, ובחיאן יונס הושלמה

בנייתו של בית ספר חדש ובו 26 כיתות. במבנים החדשים ילמדו כמעט אלפיים תלמידים. עם המיזמים שהושלמו לאחרונה נמנים מיזם דיור בחיאן יונס שהוקם במימון הסהר האדום של האמירויות הערביות המאוחדות, וכולל 449 יחידות דיור, וכן מערכות ביוב, ניקוז, מים וחשמל. מיזם זה, יחד עם בנייתם של בתי ספר, מרכזי בריאות, רשתות מים וביוב ובתים במיזם דיור ברפיח שהוקם במימון ממלכת סעודיה (באמצעות קרן הפיתוח הסעודית) הוא דוגמה להשקעות חיוניות בתשתית העזתית וליצירת הזדמנויות תעסוקה, שעזה זקוקה להן מאוד.

אונר"א כספקית משרות עיקרית בענף הבניין

שיעור האבטלה השנתי הממוצע בעזה גדל ברבעון הרביעי של 2014 ב־11% והגיע ל־43%, שיעור שלדברי הבנק העולמי קרוב לוודאי שהוא הגבוה בעולם,⁷ והיא זקוקה נואשות להזדמנויות תעסוקתיות. הנתונים על פליטים פלסטינים בעזה באותו פרק זמן מדאיגים בה במידה - 44.1%. שיעורי האבטלה הגדולים הם תוצאה ישירה של המצור בן שמונה השנים על עזה, ששיתק את הכלכלה מבוססת הסחר של המובלעת ואת יכולתה ליצור משרות, ודחק את מרבית האוכלוסייה לעוני ולתלות בסיוע. ברבעון הרביעי של 2014 יצרה אונר"א 5,085 משרות מקבילות למשרה מלאה באמצעות תוכנית הבנייה שלה - גידול פי 11 לעומת הרבע הקודם.⁸

על פי הערכות, ההוצאות על מיזמי בנייה שאונר"א חתמה על חוזים ליישומם הגיעו ברבעון הראשון של 2015 ל־5.5 מיליון דולר ויצרו 1,615 משרות מקבילות למשרה מלאה. מוערך כי מימון שהסוכנות העבירה לתיקון מחסנים על ידי בעליהם במסגרת המנגנון לשיקום עזה ייצר בשלושת החודשים הראשונים של 2015 עוד 10,843 משרות מקבילות למשרה מלאה. מכאן שבסך הכול, ברבעון הראשון של 2015 הניבו מאמצי הבנייה של אונר"א 12,457 משרות מקבילות למשרה מלאה, שהפכו את הסוכנות לספק המשרות העיקרי בענף הבניין.

120 אלף בני אדם ברחבי עזה מנותקים מרשת המים בשל נזקי מלחמה שטרם תוקנו

95% מהמים המופקים מהאקוויפר אינם ראויים לשתיה

שמונה חודשים מאז הפסקת האש באוגוסט 2014, מעריכים כי בשל הנזק שנגרם לתשתית במעשי האיבה בקיץ וטרם תוקן כ־120 אלף בני אדם ברחבי רצועת עזה עדיין מנותקים מאספקת המים המוניציפלית. משקי הבית הנפגעים מכך פיתחו תלות מוחלטת במכליות מים. גם משקי הבית המצוידים בחיבור מתפקד לרשת המים מקבלים מים רק פעמיים או שלוש בשבוע, לשעות אחדות בכל פעם. לדברי רשות המים של עיריית חוף עזה, על סמך הפסקות החשמל המתגלגלות הנמשכות עד 12 שעות ביום, צריכת המים הממוצעת בעזה היא 60-70 ליטר לנפש ליום.

מלבד אספקת המים המוניציפלית לצורכי שתייה ובישול, המאופיינת ברמות מליחות גבוהות, מסתמכים רוב משקי הבית בעזה על מים מותפלים הנקנים ממוכרים פרטיים,

שיעור האבטלה השנתי הממוצע בעזה גדל ברבעון הרביעי של 2014 ב־11% והגיע ל־43%, שיעור שלדברי הבנק העולמי הוא כנראה הגבוה בעולם

מאמר זה נמסר על ידי כוח המשימה לענייני מים, תברואה והיגיינה

הפועלים בלי פיקוח. שאיבת יתר ממושכת מהאקוויפר התת־קרקעי של עזה - מקור המים היחיד ל־1.8 מיליון תושבים - גרמה לחדירת מים מליחים ומי ים משכבות עמוקות יותר של האקוויפר. תופעה זו, יחד עם מקורות זיהום נוספים (כמו למשל חלחול של שפכים לא מטוהרים), הפכה את המים בכמעט שלושה רבעים מהבארות בעזה, המספקות 95% מהמים המופקים, לא ראויים לשתייה בשל רמות גבוהות של חנקות וכלורידים.⁹

נזק רחב היקף שנגרם למערכות מים וביוב במהלך מעשי האיבה כגון כ־20% עד 30% מאוכלוסיית עזה. רשות המים של עיריית חוף עזה, רשות המים הפלסטינית והעיריית בעזה הצליחו לטפל בכ־80% מהתיקונים הבסיסיים, במיוחד ביישובים הצפופים ביותר שנפגעו. אלא שרוב ההתערבויות הללו היו זמניות¹⁰ ותשתית המים והביוב עדיין זקוקה לתיקוני קבע נרחבים.

לדברי רשות המים של עיריית חוף עזה, כמה מהמיזמים שלאחר מעשי האיבה שנועדו לשיקום ולפיתוח נוסף של תשתית המים של עזה עוכבו בשל פערי מימון וקצב ההכנסה האיטי של החומרים הדרושים. בנוסף על כך, באזורים שניזקו קשה במיוחד במהלך מעשי האיבה טרם נאמד חלק מהנזק לתשתית המים והביוב, משום שפינוי ההריסות באזורים אלה עדיין נמשך.

מאז מעשי האיבה, המחסור הגובר בחשמל ואספקת החשמל הלא אמינה כגועז עוד יותר בתפקודם של מתקני מים ותברואה. זאת בשל נזק שנגרם לתחנת הכוח של עזה, שתוקן רק חלקית, וחוסרי מימון הקשורים במידה מסוימת למחלוקות פנימיות פלסטיניות. מחסור כרוני בדלק מאלץ את תחנת הכוח של עזה לצמצם את הייצור ולשבות לסירוגין מפעולה. את המצב בנפת רפיח, התלויה באופן חלקי באספקת חשמל ממצרים, החריכו לאחרונה תקלות חוזרות ונשנות בקו ההזנה הרלבנטי. הפסקות החשמל היזומות פוגעות באופן קשה בשירותים ציבוריים, לרבות אספקת המים ותהליך טיהור השפכים.

בשל אספקת החשמל המוגבלת תלויים מתקני מים ותברואה בגנרטורים לשעת חירום הפועלים על דלק. כדי לשמר רמת שירותים מינימלית השיגה אונר"א, בתיאום עם משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים ובתמיכתו הנדיבה של הבנק הבינלאומי לפיתוח, אספקה של 130 אלף ליטר דלק לשעת חירום עבור מתקני מים, תברואה והיגיינה חיוניים, שתינתן מדי חודש עד סוף 2015.

צעד זה מטפל אמנם בפערי האנרגיה המידיים ביותר, אך עזה זקוקה לפיתרון אנרגיה ארוך טווח. בשל הפסקות החשמל היזומות, הנמשכות עד 12 שעות ביום, אספקת דלק חירום הניתן על ידי תורמים במטרה לאפשר לבתי חולים, שירותים מוניציפליים ושירותי מים, תברואה והיגיינה לפעול איננה פיתרון ישים לאורך זמן.

■ התקדמות נוספת בתוכניות להעברת קהילות רועים בשטח C

התפתחויות שחלו לאחרונה פוגעות בקהילות רועים בדרום הר חברון, בנוסף על בדואים במרכז הגדה המערבית

באפריל חלו התפתחויות נוספות בתוכניתה של ישראל "להעביר" כ־7,000 בדואים פלסטינים, כ־70% מהם פליטים, המתגוררים כעת ב־46 אתרים במרכז הגדה המערבית,¹¹ ו־170 תושבים נוספים בכפר סוסיא שבדרום הר חברון. התושבים מתנגדים בתוקף

מאז מעשי האיבה, המחסור הגובר בחשמל וחוסר היכולת להסתמך על אספקת חשמל סדירה כגועז עוד יותר בתפקודם של מתקני מים ותברואה

לתוכניות אלה וביקשו הגנה וסיוע במקום מושבם הנוכחי, לרבות תכנון נאות והיתרים לבתייהם ולמקורות מחייתם. מזכ"ל האו"ם קבע כי יישום ההעברה המוצעת של הקהילות הבדואיות יהווה העברה בכפייה של יחידים ורבים וגירוש בכפייה, מעשים הנחשבים להפרה חמורה של המשפט ההומניטרי הבינלאומי.¹²

שלוש קהילות בדואיות בסיכון מוגבר

דב צדקה, שעמד בעבר בראש המנהל האזרחי הישראלי ומונה לאחרונה לתפקיד איש הקשר להידברות עם הבדואים, ביקר החודש בקהילה הבדואית אבו נוואר (נפת ירושלים) והודיע רשמית לתושביה כי הקהילה כולה מיועדת להעברה. כן מסר כי על 34 משפחות להירשם לאתר ההעברה אל-גיבל עד תחילת מאי. אל-גיבל הוא אחד משלושת האתרים שזוהו על ידי הרשויות הישראליות להעברת הבדואים אליהם, ואשר בחודשיים האחרונים התנהלו בהם עבודות יישור אדמה ותשתית. התושבים הצהירו כי הם מסרבים לעבור ודרשו להישאר במקום מושבם הנוכחי, ולקבל גישה לשירותים ראויים לשמם. לחילופין הם מוכנים לחזור לאדמותיהם ובתייהם המקוריים בדרום ישראל, שמהם גורשו בתחילת שנות החמישים.

בשתי הזדמנויות נפרדות בחודש אפריל פירק המנהל האזרחי הישראלי ותפס פאנלים סולאריים במימון תורמים השייכים לתושבי ח'אן אל-אחמר אבו אל-חילו (נפת ירושלים), קהילה בדואית נוספת המצויה בסכנת העברה, בטענה שהפאנלים שימשו לכנייה "בלתי חוקית" בשטח C.

באירוע נוסף החודש דן בג"ץ בעניינה של גיבל אל-בבא, קהילה נוספת באותו אזור, שתבעה בעתירתה להחזיר שלושה מחסים שנתפסו בשנה שעברה ולבטל צווי הריסה נגד 18 מבנים נוספים, שכולם ניתנו כסיוע הומניטרי. בג"ץ דחה את בקשת המדינה לסגור את התיק, והנחה את העותרים להציע פיתרון שהמדינה תצטרך לבחון בחודשיים הקרובים, לפני שבית המשפט יפסוק בעניינם.

בשנתיים האחרונות גבר השימוש בצווי תפיסה נגד מבנים "בלתי חוקיים" בשטח C; שלא כמו צווי הריסה, צווי התפיסה מבוצעים לאלתר ולא ניתן לקבל מראש על הכוונה לתפוס את המבנה. החרמת ציוד חיוני כמו גם הריסות והגבלות גישה יוצרות יחד סביבה הדוחקת את רגלי התושבים.

שלוש הקהילות הרלבנטיות ממוקמות ממזרח לירושלים, באזור שהוקצה להרחבת התנחלויות, לרבות תוכנית E1 שבמסגרתה ייבנו אלפי בתים ויחידות מסחריות במטרה ליצור שטח בנוי רצוף בין ההתנחלות מעלה אדומים לבין ירושלים המזרחית.

מזכ"ל האו"ם קבע כי יישום ההעברה המוצעת של קהילות בדואיות יהווה העברה בכפייה של יחידים ורבים וגירוש בכפייה, מעשים הנחשבים להפרה חמורה של המשפט ההומניטרי הבינלאומי.

המקרה של סוסיא

קרב משפטי דומה ניטש כרגע בניסיון להכריע את גורלו של הכפר הפלסטיני סוסיא, הממוקם בדרום הר חברון בשטח C. תושבי סוסיא ביקשו מבג"ץ להוציא צו ביניים שיקפיא את ההריסות עד לפסיקה בעניין עתירתם העיקרית של התושבים, לשקול תכנון חלופי באזור. כ־5 במאי דחה השופט את בקשתם בלי שימוע. החלטה זו סוללת בפני המנהל האזרחי הישראלי את הדרך להוציא אל הפועל את צווי ההריסה התלויים ועומדים הלכה למעשה נגד כל המבנים הקיימים בקהילה. התפתחות זו, בצד הצהרות שהצהיר לאחרונה פרקליט המדינה הישראלי על הכוונה להעביר את הקהילה לאתר סמוך, מעוררת חששות בדבר העברתם בכפייה של 170 תשבי סוסיא.

ב־1986 הכריזו הרשויות הישראליות על שטח המגורים העיקרי בסוסיא כאתר ארכיאולוגי, וכשישים משפחות (כ־300 בני אדם) הועברו בכפייה מבתיהן. התושבים העקורים התיישבו על אדמה שהייתה בבעלותם בכפר, מרביתה אדמה חקלאית. לאחר מכן הוקם באזור שממנו גורשו מאחז בשם בית הכנסת סוסיא. המנהל האזרחי הישראלי נמנע מלספק לסוסיא תכנון נאות, דחה תוכניות מתאר שונות שהגישו התושבים, ובכך מנע מהם לבנות באופן חוקי. עקב כך הרס המנהל האזרחי מבנים ביישוב בגלים רבים - מאז 2009 נהרסו לפחות 46 מבנים, ועקב כך נעקרו תושבים או נפגעו באופנים אחרים, חלקם יותר מפעם אחת. כן נחשפים התושבים באופן שוטף להפחדה והתעללות מן ההתנחלות הסמוכה, לרבות מכות והטרדות מילוליות.

בשנתיים האחרונות חלה עלייה במספר האירועים שבהם מתנחלים חיבלו בשתילי זית שניטעו או ניטעו מחדש באזורים שהותקפו בעבר.

ב-5 במאי ארגנו משרד הנציב העליון לזכויות האדם וכוח המשימה לענייני הגנה סיוור בדרום נפת שכם עבור דיפלומטים, כדי להמחיש את החששות ההומניטריים והחששות בתחום ההגנה שמעוררות התנחלויות והרחבת התנחלויות.¹⁴ במהלך הביקור הדגישו אנשי כוח המשימה לענייני הגנה את התפקיד שממלאות תוכניות הומניטריות ותוכניות פיתוח בבניית חוסן קהילות, ובמקביל בפעולה למען מיצוי דין ואכיפת חוק יעילה. חברי כוח המשימה הדגישו עד כמה נחוץ לטפל בדחיפות בהרחבת התנחלויות ברמה המדינית. בדף נתונים¹⁵ שהוכן לצורך האירוע ציין כוח המשימה לענייני הגנה מספר שיטות להרחבת התנחלויות, ובהן:

הכשרה בדיעבד של מאחזים: בשנים האחרונות אימצה ממשלת ישראל מדיניות אילמת שתכליתה הקמת התנחלויות חדשות או הרחבתן של התנחלויות קיימות באמצעות מתן אישור בדיעבד למאחזים. בגוש ההתנחלות שילה התגלה הדבר עם אישורן של רחלים ונופי נחמיה כהתנחלויות חדשות. בנוסף, הרשויות הישראליות יזמו נהלים המאפשרים אישור בדיעבד של המאחזים הרואה, היובל ושבות רחל. מתנחלים העוסקים בהקמה בלתי חוקית של יישובים ובבנייה בלתי חוקית, בהליך שלעתים קרובות כרוך בגזל אדמות והפרות אחרות של זכויותיהם של פלסטינים, "מתוגמלים" באישור בדיעבד של יישובים אלה.

ארכיאולוגיה ותיירות כאמצעי לגזל אדמות: תל שילה (גוש ההתנחלות שילה): ב־2014 הוגשו ללשכת התכנון המרכזית נלגדה המערבית תוכניות בנייה עבור תל שילה. התוכניות כוללות מרכז מבקרים בשטח של 11 אלף מ"ר - מתקן בגודל חסר תקדים לאתר עתיקות. על פי התוכנית יפותח האתר למרכז כנסים, אירועים ותיירות היכול לארח 5,000 מבקרים מדי יום. מטרתו היא חיזוק ההתנחלויות והנוכחות הישראלית באזור באמצעות תיירות.

אלימות מתנחלים כאמצעי להשתלטות על אדמות: מתקפות והפחדות שיטתיות שמבצעים מתנחלים נגד תושבים פלסטינים, בד בבד עם היעדר אכיפת חוק יעילה בידי הרשויות הישראליות,¹⁶ גרמו לצמצום הדרגתי בגישתם של חקלאים פלסטינים לאדמה שטרם הופקעה על ידי ממשלת ישראל או מתנחלים. לעתים קרובות, לאחר צמצום הגישה באמצעי זה, משתלטים מתנחלים על אדמות בשטחי החיכוך הללו, ולאחר מכן הם אף מעבדים אותן בעצמם.

מתנחלים השתמשו באלימות ובהפחדה כדי למנוע מהתושבים גישה ליותר משני שלישים מכ־6,000 דונם של אדמות המגורים, החקלאות והמרעה של סוסיא.

ירידה בתקריות אלימות מתנחלים מאז תחילת 2015; עלייה במספר העצים שהושחתו

בארבעת החודשים הראשונים של 2015 תיעד משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים בסך הכול 72 מקרים שבהם מתנחלים תקפו פלסטינים או כגעו ברכושם ברחבי הגדה המערבית, לרבות ירושלים המזרחית. ב־26 מהתקריות נפצעו פלסטינים וב־46 ניזוק רכוש פלסטיני. ממוצע חודשי זה משקף ירידה של 33% לעומת הממוצע החודשי לשנת 2014 (18 לעומת 27 תקריות). מספר התקריות הגבוה ביותר בשלושת החודשים הראשונים של 2015 תועד בנפת חברון (29) ואחריה נפת רמאללה (13). לשם השוואה, בתקופה המקבילה בשנת 2014 תועד מספר התקריות הגבוה ביותר בנפות שכם ורמאללה.

עם זאת, מאז תחילת השנה הושחתו בסך הכול 8,841 עצים ונטעים פלסטינים, על פי דיווחים על ידי מתנחלים. בממוצע חודשי נתון זה הוא הגבוה ביותר מאז שנת 2011, שבה החל משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים לתעד מדד זה. את הגידול הדרמטי ניתן לייחס ברובו לתקרית יחידה בינואר 2015, שבמהלכה עקרו על פי דיווחים מתנחלים ממאחז עדי-עד, המסונף להתנחלות שילה, כ-5,000 שתילי זיתים שניטעו בשטח ליד הכפר תורמוסעיא (נפת רמאללה).¹³ היקף הנזק בתקרית זו היה אמנם חריג, אך בשנתיים האחרונות ניכרה עלייה במקרים שבהם מתנחלים מחבלים בשתילי זיתים שניטעו או ניטעו מחדש בשטחים שהותקפו בפעמים קודמות, במיוחד סביב ההתנחלות שילה והמאחזים סביבה (נפת רמאללה), וסביב ההתנחלויות סוסיא, אספר ומעון בנפת חברון.

התקרית השנייה בהיקפה שבה נגרם השנה נזק לעצים בבעלות פלסטינית התרחשה ב-28 במרס. בעליה הפלסטינים של חלקת אדמה שעליה ניטעו 1,200 שתילי זיתים גילו כי 1,100 שתילים נגנבו ו-100 נעקרו ונשברו, על פי דיווחים בידי מתנחלים. האדמה ממוקמת בין ההתנחלות אספר למאחז פני קדם, ליד הכפר א־שיוחי (נפת חברון), שטח הנגיש למתנחלים או לתושבים בלבד. בפברואר תועדה מקרה דומה, שבה נעקרו 550 שתילים בקרבת אספר.

מאז תחילת 2015 תיעד משרד האו"ם לעניינים הומניטריים (על סמך דיווחים באמצעי התקשורת הישראליים) בסך הכול 71 מתקפות פלסטיניות על מתנחלים וקבוצות ישראליות אחרות. הממוצע החודשי של תקריות מסוג זה תואם את הממוצע לכל שנת 2014 (18). ברוב התקריות הושלכו אבנים על כלי רכב ישראליים בנסיעה. כן התרחשו שתי תקריות נוספות שבאחת מהן דרס כלי רכב פלסטיני אזרחים ישראלים ובשנייה נדקר מתנחל בירושלים המזרחית. בסך הכול נפגעו בתקריות אלה 26 בני אדם.

1. Human rights situation in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, Report by the Secretary-General, A/HRC/24/45, 5 March 2015, para. 45.
2. <http://reliefweb.int/report/occupied-palestinian-territory/economic-monitoring-report-ad-hoc-liaison-committee-27-may>, World Bank, Economic Monitoring Report to the Ad Hoc Liaison Committee, 27 May, 2015.
3. Briefing to the Security Council on the Situation in the Middle East, 19 May 2015. <http://www.unsco.org/Documents/Statements/MSCB/2008/Security%20Council%20Briefing%20-%2019%20May%202015.pdf>
4. אלה כוללים השתלות כבד או כליה; ניתוחי לייזר לסרטן הגרון וסוגים אחרים של סרטן בית הכליעה; ניתוחים בסכין גמא; טיפול רדיואיוטופי וכימותרפיה.
5. נתון זה כולל מיזמים שהושלמו, מיזמים מתמשכים, כאלה שנרכשו, שהחזרה לשימושם נחתם ומיזמים בתכנון.
6. המנגנון לשיקום עזה הוא הסכם זמני, שהושג בתיווך האו"ם, בין הרשויות הישראליות והפלסטיניות, שנועד לאפשר לממשלת פלסטין להוביל את מאמצי השיקום, שיבוצעו על ידי המגזר הפרטי בעזה, של דיור ותשתיות שניזקו ונהרסו במעשי האיבה בקיץ 2014.
7. World Bank, Economic Monitoring Report to the Ad Hoc Liaison Committee, May 27, 2015. http://www-wds.worldbank.org/external/default/WDSPContentServer/WDSP/IB/2015/05/22/090224b082eb7780/3_0/Rendered/PDF/Economicomonitoringcoliaisoncommittee.pdf
8. משרות מקבילות למשרה מלאה תואמות לאומדן של מספר המשרות שיוצר מיזם נתון במסגרת זמן מוגדרת מראש.
9. PWA fact sheet, March 2015: Water crisis deepens without sustainable solutions, future at stake.
10. OCHA report: Gaza Initial Rapid Assessment, 27 August 2014. https://www.ochaopt.org/documents/gaza_mira_report_9september.pdf
11. משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים, דף נתונים, "קהילות בדואיות בסכנת העברה בכפייה", ספטמבר 2014. http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_communities_jerusalem_factsheet_september_2014_hewbrew.pdf
12. Report by the UN Secretary General to the UN General Assembly, A/67/372, 14 September 2012, para. 37.
13. כל ההתנחלויות אינן חוקיות מתוקף המשפט הבינלאומי, משום שהן מפרות את סעיף 49 של אמנת ג'נבה הרביעית, האוסר על העברת האוכלוסייה האזרחית של הכוח הכובש אל תוך שטח כבוש. הדבר אושר על ידי בית הדין הבינלאומי לצדק, הצדדים המתקשרים באמנת ג'נבה הרביעית ומועצת הביטחון של האומות המאוחדות. נכון לעכשיו קיימות בגדה המערבית, לרבות ירושלים המזרחית, כ-150 התנחלויות שהוקמו על ידי ממשלת ישראל; זאת בנוסף על כ-103 "מאחזים" שהוקמו על ידי מתנחלים בלא הרשאה רשמית מממשלת ישראל, אך כי בהסכמתה.
14. הארגונים השותפים שנטלו חלק בסיוור כלולו את JLAC (המר-כז הירושלמי לעזרה משפטית וזכויות אדם), יש דין, עמק השווה, PU-AMI ו-MDM-France. Fact Sheet: Settlement expansion, displacement and fragmentation in the southern Nablus Governorate.
15. מעקב שביצע ארגון "יש דיין" אחר 1,045 חקירות משטרתיות בעבירות לכאורה שביצעו אזרחים ישראלים נגד פלסטינים ורכושם בגדה המערבית בין 2005 ל-2014 הראה כי 91.4% מהחקירות הסתיימו בלא הגשת אישום. מבין החקירות הללו, 83.3% נסגרו בנסיבות המצביעות על כשלי חקירה. ראו "אכיפת החוק על אזרחים ישראלים בגדה המערבית", יש דיין, נובמבר 2014.

הנוסח המחייב הוא הדוח המלא בשפה האנגלית, הכולל גם טבלאות עם נתונים מפורטים על מדדי הגנה: http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_the_humanitarian_monitor_2014_05_29_english.pdf
לפרטים ולמידע נוספים, כנו למר יחזקאל ליין, lein@un.org או טלפון: 02 5829962